

HE 54/2009 vp

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen (HE 72/2008 vp) täydentämisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan täydennettäväksi laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annettua hallituksen esitystä siten, että lakiin lisättäisiin säännökset eräiden tukien muuttamisesta vähämerkityksiksi tuiksi. Esitys liittyy tältä osin tämän vuoden alusta voimaan tulleisiin metsäverotusta koskeviin säännöksiin. Esityksessä ehdotetaan myös metsätien tekemisen tuen velvoit-

teisiin ja takaisinperintään liittyviä tarkistuksia.

Ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä olisi vastaisuudessa suunnitelma. Myös lain soveltamisalaa koskevaa säännöstä tarkistettaisiin.

Ehdotetut muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan samaan aikaan kuin kestävän metsätalouden rahoituslaki tulee voimaan.

YLEISPERUSTELUT

1 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Hallitus antoi eduskunnalle kevätistunto-kaudella 2008 esityksen kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta (HE 72/2008 vp; jäljempänä alkuperäinen esitys) ja syysistunto-kaudella 2008 esityksen eräksi metsäverotusta koskeviksi muutoksiksi (HE 206/2008 vp). Metsäverotusta koskevat muutokset tulivat voimaan vuoden 2009 alusta.

Metsäverotusta koskeneessa hallituksen esityksessä on tarkasteltu valtioneuvoston koulusta puun myyntitulon osittaisen tai täyden verovapauden suhdetta kestävän metsätalouden rahoituslain (544/2007), jäljempänä uusi rahoituslaki, ja voimassa olevan kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) tukiin koskien nuoren metsän hoitoa sekä energiapuun korjuuta ja haketusta. Mainitut metsätalouden tuet on ilmoitettu komissiolle valtioneuvoston esittämien säännösten mukaisesti ja komissio on hyväksynyt kyseiset tuet. Kun uuden rahoituslain tuet ilmoitettiin komissiolle yhteisön valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti, niin sanotun vakio-lomakkeen yleistietoja koskeva osio sisälsi seuraavan kysymyksen tukien kasautumisesta: ”Voiko tuki kasautua muista paikallisista, alueellisista, kansallisista tai yhteisön ohjelmista samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi myönnettävän tuen kanssa?”. Kysymykseen vastattiin kielteisesti. Toisin sanoen komissio selvittää aina mahdollisen tukien kasaantumisen ennen kuin se päättää tukijärjestelmän hyväksymisestä ja siihen liittyen tukien enimmäismäärän (ns. tuki-intensiteetti). Puun myyntituloa koskeva verovapaus myönnetään niin sanottuna vähämerkityksisenä tukena. Vähämerkityksisen tuen myöntäminen perustuu komission 15 päivänä joulukuuta 2006 antamaan asetukseen (EY) N:o 1998/2006 perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen. Komission asetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaan samoihin tukikelpoihin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea muun valtioneuvoston lisäksi, jos tällainen tuen kasautuminen johtai-

si tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin. Kyseisen säännöksen noudattaminen on mahdollista hankkimalla tuki-intensiteetin ylittämiseen komission hyväksyntä, kieltämällä päällekkäiset tuet tai muuttamalla mainitut metsätalouden tuet vähämerkityksisiksi tuiksi. Tässä esityksessä on päädytty jälkimmäiseen vaihtoehtoon, minkä vuoksi kestävän metsätalouden rahoituslakiin esitetään lisättäväksi vähämerkityksistä tukea koskevat säännökset. Siihen liittyen nuoren metsän hoitoa koskeva työlaji jaettaisiin kahdeksi eri työlaajaksi. Nuoren metsän hoidon sijaan lakiin sisällytettäisiin säännökset taimikon hoidosta ja nuoren kasvatusmetsän hoidosta. Mainittua nuoren kasvatusmetsän hoitoa sekä energiapuun korjuuta ja haketusta koskeviin tukiin sovellettaisiin vähämerkityksistä tukea koskevia säännöksiä.

Alkuperäisessä esityksessä ehdotettiin muutettavaksi energiapuun korjuuta koskevan tuen myöntämisen perusteita. Tuolloin tarkoituksena oli, että energiapuun korjuuta koskevan tuen voimassaoloa jatkettaisiin sellaisena kuin Suomi sen liittymisvaiheessa ilmoitti komissiolle. Kun energiapuun korjuuta koskevan tuen osalta on tarkoitus siirtyä soveltamaan vähämerkityksistä tukea koskevia Euroopan yhteisön sääntöjä, ei säännöksen muuttaminen ole tarpeen. Uuden kestävän metsätalouden rahoituslain 14 § esitetään siten säilytettäväksi muuttamattomana.

Tähän täydentävään esitykseen on myös sisällytetty eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle esitetyt muutokset. Muutokset liittyvät metsätien tekemisen tuen velvoitteisiin (velvollisuus sallia tien virkistyskäyttö) ja takaisinperintään.

Suunnitelman tukea koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vastaisuudessa myös ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä olisi suunnitelma.

Lain soveltamisalaa koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että täsmennettäisiin, miltä osin tukea voidaan myöntää yksityisille luonnonsuojelualueille. Lakiin li-

sättäisiin myös säännös siitä, ettei kestävän metsätalouden rahoitusta voida kohdistaa luonnonsuojelulaista johtuviin korvauksiin.

2 Esityksen vaikutukset

Energiapuun korjuun tukeminen laajennettaisiin koskemaan energiapuun kasausta ja metsäkuljetusta yksityismetsissä muiltakin kuin uuden rahoituslain nojalla rahoitetuilta taimikon hoidon ja nuoren kasvatusmetsän hoitokohteilta saatua energiapuuta. Uuden rahoituslain 14 §:ää ei siis esitetä muutettavaksi. Sen sijaan energiapuun korjuun tuen myöntämiseen liittyviä menettelyjä esitetään muutettavaksi, koska vastedes tukeen sovellettaisiin vähämerkityksistä tukea koskevia säännöksiä.

Tuettavien energiapuun korjuukohteiden laajentaminen mahdollistaa korjuun tehostumisen ja korjuutuen ulottamisen tarkoitukseenmukaisella tavalla nuoren kasvatusmetsän hakkuun yhteydessä syntyvän energiapuun käytön edistämiseen. Myös haketustukea voitaisiin myöntää näin korjatun energiapuun haketukseen. Nuoren kasvatusmetsän hakkuukohteilta korjattava pieniläpimittainen energiapuu käytetään pääasiassa pienissä lämpölaitoksissa. Tällaisen energiapuun hintakehitys suhteessa korjuukustannuksiin ei tällä hetkellä mahdollista metsähakkeen käyttöä ilman valtiontukea.

Suomessa ollaan lähitulevaisuudessa voimakkaasti investoimassa lämpölaitosten rakentamiseen. Näiden lämpölaitosten pääasiallinen polttoaine olisi metsähake. Hallituksen ilmasto- ja energiapoliittisessa strategiassa samoin kuin Kansallinen metsäohjelma 2015:ssä on arvioitu metsähakkeen tarpeen kasvavan nykyisestä noin nelinkertaiseksi 12 miljoonaan kiintokuutiometriin vuodessa, mikäli Euroopan unionin jäsenvaltioiden sopimat ja Suomelle asetetut uusiutuvaan energiakäyttöön perustuvat tavoitteet aiotaan saavuttaa.

Tällaisia kohteita, joiden hakkuuta ei tuettaisi uuden rahoituslain nojalla, mutta joilta korjattavan energian kasausta, metsäkuljetusta ja haketusta voitaisiin tukea, voidaan arvioida vuosittain olevan muutama tuhat hehtaaria. Toiminnan laajentaminen tullaan toteuttamaan käytettävissä olevilla määrärahoilla.

Vähämerkityksiseen tukeen siirtyminen nuoren kasvatusmetsän hoidossa, energiapuun korjuussa ja haketuksessa merkitsee metsäkeskuksissa uusien tuen myöntämismenettelyjen käyttöönottoa. Koska vähämerkityksiset tuet on raportoitava komission niin vaatiessa tuensaajittain, uudet tuen myöntämismenettelyt merkitsevät muutoksia hakulomakkeisiin ja päätösmalleihin sekä metsäkeskusten tietojärjestelmiin. Metsäkeskuksiin on perustettava rekisteri, josta käy ilmi myönnetyn vähämerkityksisen tuen määrä ja metsänomistajan ilmoittamat hänen muualta saamansa vähämerkityksiset tuet. Uudet menettelyt edellyttävät metsäkeskusten ja metsänhoitoyhdistysten henkilökunnan kouluttamista ja metsänomistajien tehostettua neuvontaa. Lisäksi tulee varmistaa se, ettei tiettyjen hakijoiden osalta tuen enimmäismäärä ylitä.

Vähämerkityksinen tuki monimutkaistaa tuen myöntämismenettelyä metsäkeskuksissa. Metsäkeskuksen pitää selvittää ennen tuen myöntämistä hakijan mahdollisesti muualta esimerkiksi verovapauksina saamien vähämerkityksisten tukien määrät hakemuksen jättövuonna ja kahtena edellisenä vuonna. Koska Suomessa ei ole keskitettyä rekisteriä vähämerkityksisistä tuista, hakijan omalla ilmoituksella on erittäin suuri merkitys. Metsäkeskusten Kemera-tietojärjestelmä, jolla hallinnoidaan rahoitushakemukset ja niiden perusteella tehdyt päätökset, on metsänomistajatietojen osalta keskitetty järjestelmä. Sen avulla saadaan selville metsäkeskusten myöntämät vähämerkityksiset tuet. Metsäkeskukset joutuvat kuitenkin selvittämään metsänomistajien mahdollisesti saamat muut vähämerkityksiset tuet. Kuluvan vuoden I lisätalousarviossa on metsäkeskusten valtionavustusmomentille lisätty 150 000 euroa vähämerkityksisestä tuesta aiheutuviin tietojärjestelmämuutoksiin.

Uusi rahoituslaki tulee hidastamaan hankkeiden hyväksymistä myös siksi, että nuoren metsän hoitotyölaji joudutaan jakamaan kahdeksi eri työlajiksi. Metsänomistajille ei kuitenkaan arvioida aiheutuvan merkittävää haittaa tästä muutoksesta, koska myönnettävät tuen määrät hehtaaria kohden ovat alhaiset. Sen sijaan suurille metsähakkeen tuottajille kuten Biowatti ja Vapo siirtyminen vä-

hämerkityksiseen tukeen merkitsee tukimäärien alenemista nykyiseen käytäntöön verrattuna. Myös suuret yhteismetsät joutuvat harkitsemaan tarkemmin, mille toimenpiteille vähämerkityksistä tukea haetaan.

Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman 2007–2013 mukaiset yritystuet myönnetään komission asetuksen 1998/2006 mukaisena. Yritystukia ovat käynnistystuki, investointituki ja kehittämistuki, jotka kohdistuvat mikroyrityksiin. Maaseutuohjelman yritystoiminnan tukia on mahdollista myöntää osin samoilla toimialoilla toimiville yrityksille ja yrittäjille. Tukea voidaan myöntää esimerkiksi metsäbiomassan hyödyntämiseen perustuvaa energiatuotantoa harjoittaville mikroyrityksille sekä lämpö- ja energiayrittäjyyden edistämiseen. Komission asetuksen 1998/2006 2 artiklan 2 kohdan mukaan yrityskohtainen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä on 200 000 euroa. Tämän vähämerkityksisen tuen kiintiön täytyminen koskee arviolta noin 100–200 maatalousyrittäjää.

Uuden rahoituslain keskeisenä tavoitteena on ollut keventää tukijärjestelmään liittyvää hallinnollista työtä sekä toimijoiden että viranomaisien osalta. Toisena keskeisenä tavoitteena on ollut lisätä tukien vaikuttavuutta. Vähämerkityksisten tukien osalta vaikutukset ovat päinvastaiset. Hallinnollisten työn määrä lisääntyy toimijoilla ja viranomaisilla. Vähämerkityksisten tukien vaikuttavuutta taas heikentää näiden tukien tuensaajakohtainen enimmäismäärä.

3 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätaloustaloustieteiden tutkimuskeskukselta, metsäkeskukselta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f.:ltä, Metsäteollisuus ry:ltä ja Puuenergia ry:ltä. Lisäksi Bio-watti on toimittanut lausunnon.

Lausunnoissa kiinnitettiin eniten huomiota vähämerkityksisen tuen käyttöönottoon. Huomiota on kiinnitetty siihen, että vähämerkityksisen tuen ehdot johtaisivat energia-puun korjuumäärien merkittävästi alenemiseen. Lausunnoissa on kiinnitetty huomiota vähämerkityksisen tuen hakemiseen liittyvän byrokratian lisääntymiseen ja sekä siihen, että vähämerkityksisen tuen ehdot johtavat tuensaajien eriarvoiseen kohteluun. Vähämerkityksiseen tukeen siirtymistä ei pidetty metsäalan toimijoiden, metsäkeskusten tai maanomistajien edun mukaisena. Lisäksi lausunnoissa esitettiin, että vähämerkityksisten tukien käyttöönoton vaikutukset tulisi arvioida tarkemmin. Lausuntojen johdosta esitystä on tarkistettu muun muassa vähämerkityksisen tuen vaikutusten osalta. Esitykseen on myös lisätty kohta, jossa vähämerkityksisiin tukiin siirtymistä arvioidaan tuensaajien yhdenvertaisuuden kannalta. Esitykseen on myös lisätty maininta siitä, että päällekkäisten tukien kiellon ja vähämerkityksisten tukien käyttöönoton vaihtoehtona olisi ollut myös metsäverotusta koskevien valtiontukien ilmoittaminen komissiolle ja siten komission hyväksynnän saaminen valtiontukien kasaantumiselle.

4 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys on perustuslain 71 §:ssä tarkoitettu täydentävä esitys, joka liittyy hallituksen esitykseen laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta (HE 72/2008 vp). Tästä johtuen esitys on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

2 §. Soveltamisala. Lain 2 §:n mukaan rahoitusta voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa vain niihin metsiin, jotka kuuluvat metsälain (1093/1996) 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan, taikka niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joiden rauhoitusmääräysten mukaan rahoitettava toiminta on sallittu. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa viitataan niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, jotka sisältyvät valtakunnallista rantojensuojeluohjelmaa koskevaan valtioneuvoston päätökseen.

Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi myös yksityiselle luonnonsuojelualueelle myönnettävän rahoituksen rajoituksista. Metsälain 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan metsälakia ei sovelleta luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla muodostetuilla luonnonsuojelualueilla. Luonnonsuojelulain 2 §:n 2 momentin mukaan kyseistä lakia ei sovelleta metsien hoitamiseen ja käyttämiseen niiltä osin kuin siitä on säädetty metsälaissa, lukuun ottamatta 4, 9, 39, 42, 47—49, 55 ja 56 §:ää sekä 3—5 ja 10 lukua. Luonnonsuojelulain 2 §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan tarkoituksena on, ettei kyseistä lakia sovellettaisi metsälaissa säänneltävään talousmetsien hoitoon ja käyttöön mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta. Metsälain 10 §:ssä säädetään monimuotoisuuden säilyttämisestä ja erityisen tärkeistä elinympäristöistä. Metsälain 11 §:ssä taas säädetään 10 §:n 3 momentin veloitteeseen liittyvästä poikkeusluvasta. Poikkeuslupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos kohteelle myönnetään ympäristötukea tai muuten riittävää tukea valtion varoista. Metsälain 11 §:n perusteluissa todetaan nimenomaisesti, ettei pykälä tulisi sovellettavaksi, jos alueelle perustetaan luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue. On edelleenkin tarkoituksenmukaista pitää kiinni siitä, ettei kestävän metsätalouden rahoitusta kohdistettaisi luonnonsuojeluun tai monimuotoisuutta turvaaviin toimenpiteisiin luonnonsuojelualueilla. Tällaiset toimenpiteet tulisi ra-

hoittaa muilla varoilla. Tästä syystä pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei pykälässä tarkoitettua rahoitusta saa kohdistaa yksityisillä luonnonsuojelualueilla tehtäviin sellaisiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen. Yksityisillä luonnonsuojelualueilla ei siten voitaisi tehdä ympäristötukisopimuksia. Niillä ei myöskään voitaisi rahoittaa metsäluonnon hoitohankkeita. Näiden toimenpiteiden rahoituksesta säädetään lain 4 luvussa. Edellä mainittuun perustuen pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei laissa tarkoitettu rahoitusta saa käyttää luonnonsuojelulain 25 §:n nojalla alueen määräaikaisesta rauhoittamisesta tehdyn sopimuksen perusteella maksettaviin korvauksiin tai korvauksiin, joista mainitun lain 53 tai 55 §:ssä taikka muutoin erikseen säädetään, eikä myöskään korvauksiin, jotka perustuvat mainittuja säännöksiä edeltäneisiin vastaaviin säännöksiin. Pykälän 2 momentti on sanamuodoltaan lähes identtinen voimassa olevan kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 4 §:n 4 momentin kanssa.

Pykälän 3 momentin mukaan ehdotetaan säädettäväksi, että rahoitus myönnetään tukena. Pykälän 1 momentin säännös siirrettäisiin siten pykälän 3 momentiksi.

7 §. Suunnitelma ja toteutusvelvitys. Pykälän 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä olisi suunnitelma. Ympäristötukeen liittyvinä suunnittelukustannuksina voitaisiin korvata ympäristötukisopimuksen valmisteluun liittyen muun muassa metsänarviointityöt, ympäristötukikohteen rajaaminen ja maastoon merkitsemisestä aiheutuva työ.

10 §. Taimikon hoito. Kestävän metsätalouden rahoituslain 10 §:ssä säädetään nuoren metsän hoidosta. Tämä työlaji jaettaisiin kahdeksi eri työlajiksi. Lain 10 §:ää muutettaisiin siten, että siinä säädettäisiin taimikon hoidosta ja lakiin lisättävässä uudessa 10 a §:ssä säädettäisiin nuoren kasvatusmetsän hoidosta. Ehdotetut säännökset eivät sisällä

sisällöllisiä muutoksia kumpaankaan työläjiin. Kumpikin pykälä on rakenteeltaan identtinen lain 10 §:n nuoren metsän hoitoa koskevan säännöksen kanssa.

Pykälän 1 momentin mukaan taimikon hoidon tukea voitaisiin myöntää taimikon perkaukseen ja harvennukseen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tuen myöntämisen edellytyksistä ja 3 momentissa säädettäisiin tuen myöntämistä koskevasta rajoituksesta. Pykälän 4 momentti sisältää asetusvaltuuden.

10 a §. Nuoren kasvatusmetsän hoito. Ehdotettu uusi pykälä koskee nuoren kasvatusmetsän hoitoa. Pykälän 1 momentin mukaan nuoren kasvatusmetsän hoitoon tukea voitaisiin myöntää verhopuuston poistoon ja harvennukseen sekä nuoren kasvatusmetsän harvennukseen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tuen myöntämisen edellytyksistä ja 3 momentissa säädettäisiin tuen myöntämistä koskevasta rajoituksesta. Pykälän 3 momentin mukaan kohteelle voitaisiin myöntää tukea nuoren kasvatusmetsän hoitoon, jos kohteelle ei ole tämän lain nojalla myönnetty tukea taimikon hoitoon. Säännös vastaa nykyistä käytäntöä. Pykälän 4 momentti sisältää vastaavan asetusvaltuuden kuin 10 §:kin.

15 §. Energiapuun haketus. Pykälän 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että tuen myöntämisedellytyksissä viitattaisiin nuoren metsän hoitotyön sijaan nuoren kasvatusmetsän hoitotyöhön. Säännöksen muuttaminen liittyy nuoren metsän hoidon työläjien jakamiseen kahdeksi eri työläjiksi.

29 a §. Velvollisuus sallia tien virkistyskäyttö. Pykälä liittyy metsätien tekemiseen. Alkuperäisen lakiehdotuksen 29 a §:n 1 momentin mukaan tien käyttöä voidaan rajoittaa, jos se on tarpeen arkojen alueiden suojelemiseksi tai tien asianmukaisen ja turvallisen käytön varmistamiseksi. Muotoilu tulee suoraan maa- ja metsätalouden valtiontuen suuntaviivojen (EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1) 175 e kohdasta. Komissio soveltaa mainittuja suuntaviivoja päättäessään uusien tukijärjestelmien hyväksymisestä. Jäsenvaltiot eivät ole toimivaltaisia itse päättämään poikkeuksista suuntaviivojen sisältöön. On mahdollista, että asianmukainen-sanaa voidaan tulkita liian laajasti. Maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan asianmukainen käyttö tulisi tulkita tien käyttötarkoituksen

mukaan. Tuen tavoitteena on nimenomaan metsätalouden kuljetusten mahdollistaminen. Tien käyttö olisi voitava estää, jos virkistyskäyttö haittaa metsätalouden kuljetuksia. Tähän liittyen alkuperäisen lakiehdotuksen 29 a §:n 1 momentin sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että tien käyttöä voitaisiin rajoittaa, jos se on tarpeen arkojen alueiden suojelemiseksi, tien turvallisen käytön varmistamiseksi tai sen varmistamiseksi, että tietä voidaan käyttää asianmukaisesti metsätalouden kuljetuksiin.

34 §. Tuen palauttaminen ja takaisinperintä. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan tuen palauttamisen ja takaisinperinnän perusteista säädetään valtionavustuslaissa (688/2001). Säännös on luonteeltaan informatiivinen.

8 a luku. **Vähämerkityksistä tukea koskevien valtiontukisääntöjen soveltaminen**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi luku, johon ehdotetaan sisällytettäväksi vähämerkityksistä tukea koskevien valtiontukisääntöjen soveltamista koskevat säännökset. Tarkoituksena on, että nuoren kasvatusmetsän hoitoa sekä energiapuun korjuuta ja haketusta koskeviin tukiin sovellettaisiin komission asetuksen 1998/2006 säännöksiä. Näin siksi, että kyseiset tuet ovat päällekkäisiä vähämerkityksisinä valtiontukina myönnettävien metsäverotuksessa sovellettavien määräaikaisten verovapauksien kanssa. Mainituista verovapauksista säädetään tuloverolain (1535/1992) 43 a (ensiharvennushakkuusta saatavan puun myyntitulon määräaikainen verovapaus) ja 43 b §:ssä (puun myyntitulon määräaikainen osittainen verovapaus). Mainitut säännökset tulivat voimaan lailla 1085/2008.

Valtiontukinäkökulmasta tukien päällekkäisyysongelma, jota valtiontukilainsäädännössä nimitetään tukien kasautumiseksi, on ratkaistavissa kahdella tapaa. Yksi vaihtoehto on kieltää päällekkäiset tuet. Tähän liittyy alkuperäiseen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen 5 a §. Ehdotettu 5 a § liittyy komission asetuksen 1998/2006 2 artiklan 5 kohtaan, jossa säädetään seuraavasti: ” Samoihin tuki-kelpoisiin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi,

mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.” Toinen vaihtoehto on, että päällekkäisiin tukiin sovelletaan vähämerkityksistä tukea koskevia sääntöjä. Tällöin tuen myöntäjän tulee valvoa, etteivät hakijan saamat tuet ylitä komission asetuksessa 1998/2006 säädettyä tukien enimmäismäärää.

Komission asetus 1998/2006 on suoraan sovellettavissa ilman erillistä kansallista täytäntönpäätösä. Asetuksen tulee jäsenvaltiossa olla voimassa yhteisön lainsäädännön mukaisessa muodossa. Tästä seuraa muun muassa, ettei asetusta saa selittää tai täsmentää kansallisella sääntelyllä.

Valtiontukea ja vähämerkityksistä tukea koskevat säännökset liittyvät yrityksiin. Yritys-sanalla on Euroopan yhteisön kilpailuoikeudessa eri merkitys kuin mitä käsitteellä Suomessa yleensä tarkoitetaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on esimerkiksi heinäkuussa 2006 antamassaan tuomiossa (asia C-205/03 P) viitannut aiempaan oikeuskäytäntöön ja todennut yrityksen käsitteestä seuraavasti: ”...yhteisön kilpailuoikeudessa yrityksen käsitteellä tarkoitetaan jokaista yksikköä, joka harjoittaa taloudellista toimintaa, riippumatta yksikön oikeudellisesta muodosta tai rahoitustavasta”. Samassa yhteydessä tuomioistuin totesi myös, että ”taloudellista toimintaa on kaikki toiminta, jossa tavaroita tai palveluja tarjotaan tietyillä markkinoilla”.

Yksityinen maanomistaja täyttää valtiontukisääntelyssä tarkoitettua yrityksen tunnusmerkit. Kun komissio päättää valtiontuen hyväksymisestä, se tarkastelee päätöksessään, onko kyseessä ylipäätään valtiontuki. Komissio on katsonut kestävän metsätalouden rahoituslaissa tarkoitettujen tukien olevan valtiontukea.

Komission asetuksessa 1998/2006 määritetään, millaisin edellytyksin tuki voidaan katsoa vähämerkityksiseksi tueksi ja siten vapauttaa jäsenvaltio perustamissopimuksessa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuudesta komissiolle. Tuen tulee täyttää kaikki mainituksa asetuksessa säädetty edellytykset, jotta Suomi voisi vedota siihen, että kyseessä on vähämerkityksinen tuki.

37 a §. Vähämerkityksinen tuki. Pykälän 1 momentissa määriteltäisiin vähämerkityksinen tuki. Ehdotettu 1 momentti on luonteeltaan informatiivinen. Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kestävän metsätalouden rahoituslain tuista nuoren kasvatustalouden hoitoon, energiapuun korjuuseen ja haketukseen sekä niihin liittyvään toteutus selvitykseen myönnettävä tuki myönnetään vähämerkityksisenä tukena.

37 b §. Vähämerkityksisen tuen myöntäminen. Ehdotetun pykälän 1 momentti liittyy komission asetuksen 1998/2006 2 artiklan 2 kohtaan, jossa säädetään vähämerkityksisen tuen yritys kohtaisesta enimmäismäärästä seuraavasti: ”Yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.” Mainituksa artiklan kohdassa todetaan myös, että kyseistä ”enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta ja tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain yhteisön varoista”. Mainituksa säännöksessä todetaan myös, että ”tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.”

Vähämerkityksisen tuen yritys kohtaista enimmäismäärää laskettaessa tulee ottaa huomioon muutkin kuin komission asetuksen 1998/2006 nojalla myönnettyt tuet. Vähämerkityksisen tuen myöntäminen voi perustua myös Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla annettuun komission asetukseen 1535/2007 tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta annettuun komission asetukseen 875/2007. Komission asetuksen 1535/2007 3 artiklan 2 kohdan mukaan yritys kohtainen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä on 7 500 euroa. Komission asetuksen 875/2007 3 artiklan 2 kohdan mukaan yritys kohtainen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä on 30 000 euroa. Komission asetuksen 1998/2006 nojalla myönnettyistä vähämerkityksisistä tuista voidaan todeta edellä mainitut tuloverolain 43 a §:ään perus-

tuva ensiharvennushakkuusta saatavan puun myyntitulon määräaikainen verovapaus ja 43 b §:ään perustuva puun myyntitulon määräaikainen osittainen verovapaus. Vähämerkityksisenä tukena myönnetään myös tuloverolain 55 §:ssä säädetty metsävähennys.

Yritykset eivät välttämättä aina pysty hyödyntämään vähämerkityksisiä tukia täysimääräisesti. Tämä johtuu komission asetuksen 1998/2006 2 artiklan 2 kohdan säännöksestä: ”Kun tukitoimenpiteeseen kuuluvien tukien yhteismäärä ylittää tämän enimmäismäärän, tätä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää.”

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että nuoren kasvatusmetsän hoitoon sekä energiapuun korjuuseen ja haketuksen myönnettävän tuen edellytyksenä on hakijan toimittama selvitys hakijalle jo myönnettyistä ja maksetuista vähämerkityksisistä tuista ja ettei vähämerkityksisen tuen määrä ylitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei valtionavustuslain 6 §:n 1 momenttia sovellettaisi vähämerkityksiseen tukeen. Valtionavustuslain 6 §:n 1 momentin mukaan valtionavustus ei saa kattaa valtionavustuksen kohteena olevasta toiminnasta tai hankkeesta aiheutuvien kokonaiskustannusten täyttä määrää. On mahdollista, että nuoren kasvatusmetsän hoidon, energiapuun korjuun ja haketuksen tuet ja vähämerkityksisenä tukena myönnettävä puun myyntitulon verovapaus johtavat siihen, että tuen määrä ylittää toiminnasta aiheutuvat todelliset kustannukset. Valtionavustuslain 6 §:n 1 momentin säännöksen noudattaminen edellyttäisi toiminnan todellisten kustannusten selvittämistä. Koska vähämerkityksisiin tukiin siirtymisen jo muutenkin lisää metsäkeskusten ja tuen hakijoiden hallinnollista työtä, on perusteltua poiketa mainitun valtionavustuslain säännöksen soveltamisesta juuri vähämerkityksisen tuen osalta. Muista poikkeuksista valtion avustuslain soveltamiseen säädetään kestävän metsätalouden rahoituslain 3 §:n 1 momentissa. Nämä muut poikkeukset koskevat kaikkia kestävän metsätalouden rahoituslain tukia.

37 c §. *Vähämerkityksisen tuen takaisinperintä.* Pykälässä säädetään takaisinperinnästä. Säännös sisältäisi poikkeuksen ehdotettuun 34 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan takaisinperinnan perusteista säädettäisiin valtionavustuslaissa. Poikkeus on tarpeen, koska muutoin tällöin olisi kyseessä yhteisön valtiontukisääntöjen vastainen tuki.

Metsäkeskuksen tulee tehdä Maaseutuvirastolle esitys nuoren kasvatusmetsän hoitoon, energiapuun korjuuseen tai haketuksen myönnetyn tuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee, että tuki on myönnetty 37 a §:n 1 momentissa mainitun asetuksen säännösten vastaisesti. Maaseutuviraston tulee tällöin määrätä tuki takaisinperittäväksi. Ehdotettu säännös muodostaa poikkeuksen ehdotettuun 34 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan tuen takaisinperinnän perusteista säädetään valtionavustuslaissa.

42 §. *Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset.* Pykälän 2 momenttia on esitetty muutettavaksi jo alkuperäisessä esityksessä. Pykälän 2 momentin viimeinen lause esitetään tarkistettavaksi siten, että kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain säännöksiä sovellettaisiin kyseisessä *laissa* tarkoitettuun rahoitukseen ja ennen kestävän metsätalouden rahoituslain voimaantuloa vireille tullessiin asioihin. Näin korjattaisiin alkuperäiseen esitykseen sisältyvässä lakiehdotuksessa ollut liian suppea viittaus yksittäiseen *pykälään*.

Pykälän 7 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi nuoren metsän hoitoa koskevan työajin jakamisesta johtuvat muutokset. Pykälän 12 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi vähämerkityksisiä tukia koskeva säännös. Komission asetuksen 1998/2006 6 artiklan mukaan asetusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2013 saakka. Tästä syystä ehdotetaan säädettäväksi, että tuen myöntämispäätökset tulee tehdä viimeistään tuona päivänä. Komission asetuksen 1998/2006 5 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavasti: ”Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tämän asetuksen edellytykset, voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan asetuksen voimassaoloajan päätyttyä”. Tähän liittyen ehdotetaan säädettäväksi, että vähämerkityksinen tuki tulee maksaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

2 Voimaantulo

Laki on suunniteltu tulemaan voimaan samanaikaisesti uuden rahoituslain kanssa. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

3 Suhde perustuslakiin ja sääätämisjärjestys

Perustuslain 6 §:n mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Perusoikeudet ulottuvat oikeushenkilöihin välillisesti, koska oikeushenkilön asemaan puuttuminen saattaa merkitä kajoamista oikeushenkilön taustalla olevan yksilön oikeuksiin. Perustuslain 6 §:n 2 momentissa kielletään ihmisten asettaminen ilman hyväksyttävää syytä eri asemaan henkilöön liittyvän syyn perusteella. Vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää koskeva sääntö, jota on edellä tarkasteltu 37 b §:n perusteluissa, johtaa tuensaajien erilaiseen kohteluun. Suuret metsähakkeen tuottajat kuten Biowatti ja Vapo, suuret yhteismetsät ja ne maatalousyrittäjät, jotka ovat saaneet jo huomattavia määriä Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman 2007–2013 mu-

kaisia yritystukia, voivat jäädä tukien enimmäismäärän täytyessä ilman vähämerkityksisenä tukena myönnettävää metsätalouden rahoitusta. Tuen enimmäismäärää koskeva sääntö ei ole edellä tarkoitettu henkilöön liittyvä syy. Tämän vuoksi esityksessä katsotaan, että esitys täyttää perustuslain yhdenvertaisuusvaatimuksen.

Perustuslain 79 §:n 3 momentin mukaan laista tulee käydä ilmi, milloin se tulee voimaan. Mainitun momentin mukaan erityisesti syystä laissa voidaan säätää, että sen voimaantuloajankohdasta säädetään asetuksella.

Uusi rahoituslaki ei ole vielä tullut voimaan. Sen voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Uutta lakia ei voida saattaa voimaan ennen kuin siihen on tehty Euroopan yhteisöjen komission edellyttämät muutokset. Kyseiset muutokset sisältyvät alkuperäiseen hallituksen esitykseen. Lain voimaantulosta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Uusi rahoituslaki ja siihen tehtävät muutokset on tarpeen saattaa voimaan samanaikaisesti.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä toukokuuta 2007 annetun kestävän metsätalouden rahoituslain (544/2007) 2 §, 7 §:n 1 momentti, 10 §, 15 §:n 1 momentti, 34 §:n 1 momentti ja 42 §:n 2 ja 7 momentti sekä

lisätään lakiin uusi 10 a ja 29 a §, uusi 8 a luku ja 42 §:ään uusi 12 momentti seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa vain niihin metsiin, jotka kuuluvat metsälain (1093/1996) 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan, taikka niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joiden rauhoitusmääräysten mukaan rahoitettava toiminta on sallittu. Rahoitusta ei kuitenkaan saa kohdistaa mainituilla luonnonsuojelualueilla tehtäviin sellaisiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen.

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta ei saa käyttää luonnonsuojelulain (1096/1996) 25 §:n nojalla alueen määräaikaisesta rauhoittamisesta tehdyn sopimuksen perusteella maksettaviin korvauksiin tai korvauksiin, joista mainitun lain 53 tai 55 §:ssä taikka muutoin erikseen säädetään, eikä myöskään korvauksiin, jotka perustuvat ennen mainittuja säännöksiä voimassa olleisiin vastaaviin säännöksiin.

Rahoitus myönnetään tukena.

7 §

Suunnitelma ja toteutusselvitys

Metsänuudistamiseen, terveyslannoitukseen, suometsän hoitoon, metsätien tekemiseen ja metsäluonnon hoitohankkeisiin myönnettävän tuen sekä ympäristötuen

myöntämisen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä suunnitelma. Muiden 2 ja 3 luvussa tarkoitettujen tukien sekä juurikkään torjunnan tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä toteutusselvitys.

10 §

Taimikon hoito

Tukea voidaan myöntää taimikon perkauseen ja harvennukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset taimikon tiheyttä ja keskipituutta koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea taimikon hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä taimikon tiheyttä ja keskipituutta koskevista vaatimuksista, taimikon hoitotyön toteamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

10 a §

Nuoren kasvatusmetsän hoito

Tukea voidaan myöntää verhopuuston poistoon ja harvennukseen sekä nuoren kasvatusmetsän harvennukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset puuston tiheyttä ja läpimittaa koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea nuoren kasvatusmetsän hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa. Tukea ei kuitenkaan voida myöntää, jos kohteelle on tämän lain nojalla myönnetty tukea taimikon hoitoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä puuston tiheyttä ja läpimittaa koskevista vaatimuksista, tehdyn nuoren kasvatusmetsän hoitotyön toteutamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädettyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

15 §

Energiapuun haketus

Tukea voidaan myöntää sellaisen energiapuun haketukseen, jonka korjuuseen on myönnetty rahoitusta tämän lain mukaisesti. Lisäksi tukea voidaan myöntää, jos hakettava energiapuu on kaadettu tämän lain mukaisesti rahoitetun nuoren kasvatusmetsän hoitotyön yhteydessä.

7 luku

Tukeen liittyvät velvoitteet ja valvonta

29 a §

Velvollisuus sallia tien virkistyskäyttö

Maanomistaja, jolle on myönnetty tukea metsätien tekemiseen, on velvollinen sallimaan metsätien tai yksityistien virkistyskäytön maksutta. Käyttöä voidaan kuitenkin rajoittaa, jos se on tarpeen arkojen alueiden suojelemiseksi, tien turvallisen käytön varmistamiseksi tai sen varmistamiseksi, että

tietä voidaan käyttää asianmukaisesti metsätalouden kuljetuksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu velvoite on voimassa 10 vuotta siitä, kun toimenpiteeseen myönnetty rahoitus on kokonaan maksettu.

34 §

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä

Tuen palauttamisen ja takaisinperinnän perusteista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tuki, joka tulee valtioneuvoston asetuksella palauttaa, tulee maksaa takaisin metsäkeskukselle.

8 a luku

Vähämerkityksistä tukea koskevien valtiontukisääntöjen soveltaminen

37 a §

Vähämerkityksinen tuki

Vähämerkityksellisellä tuella tarkoitetaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 säännösten mukaisesti myönnettyä tukea.

Nuoren kasvatusmetsän hoitoon, energiapuun korjuuseen ja haketukseen sekä niihin liittyvään toteutus selvitykseen myönnettävä tuki myönnetään vähämerkityksisenä tukena.

37 b §

Vähämerkityksisen tuen myöntäminen

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, vähämerkityksisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija antaa metsäkeskukselle selvityksen hakijalle jo myönnetystä ja maksetusta vähämerkityksisestä tuesta ja että mainitun tuen yhteismäärä ei ylitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Vähämerkityksiseen tukeen ei sovelleta valtioneuvoston asetuksella 6 §:n 1 momenttia.

37 c §

Vähämerkityksisen tuen takaisinperintä

Metsäkeskuksen on tehtävä Maaseutuvirastolle esitys nuoren kasvatusmetsän hoitoon, energiapuun korjuuseen tai haketuksen myönnetyn tuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee, että tuki on myönnetty 37 a §:n 1 momentissa mainitun asetuksen säännösten vastaisesti. Maaseutuviraston on tällöin määrättävä tuki takaisinperittäväksi.

42 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tällä lailla kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1094/1996) ja kiinteistön yhteisomistajien osallistumisesta metsätalouden rahoituslainsäädännössä tarkoitettuun toimenpiteeseen 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1349/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 11 § on

kuitenkin voimassa kolme vuotta tämän lain voimaantulosta. Viimeksi mainitussa laissa tarkoitettuun rahoitukseen ja ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin asioihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Taimikon hoitoon ei myönnetä 10 §:n nojalla tukea, jos saman kohteen taimikon hoitoa on puuston kiertoajan kuluessa rahoitettu kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) mukaisena nuoren metsän hoitotyönä. Nuoren kasvatusmetsän hoitoon ei myönnetä 10 a §:n nojalla tukea, jos saman kohteen nuoren kasvatusmetsän hoitoa on puuston kiertoajan kuluessa rahoitettu edellä mainitun lain mukaisena nuoren metsän hoitotyönä.

Vähämerkityksinen tuki on myönnettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ja maksettava 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä toukokuuta 2007 annetun kestävän metsätalouden rahoituslain (544/2007) 2 §, 7 §:n 1 momentti, 10 §, 15 §:n 1 momentti, 34 §:n 1 momentti ja 42 §:n 2 ja 7 momentti sekä

lisätään lakiin uusi 10 a ja 29 a §, uusi 8 a luku ja 42 §:ään uusi 12 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa vain niihin metsiin, jotka kuuluvat metsälain (1093/1996) 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan, taikka niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joiden rauhoitusmääräysten mukaan rahoitettava toiminta on sallittu. Rahoitus myönnetään tukena.

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa vain niihin metsiin, jotka kuuluvat metsälain (1093/1996) 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan, taikka niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joiden rauhoitusmääräysten mukaan rahoitettava toiminta on sallittu. *Rahoitusta ei kuitenkaan saa kohdistaa mainituilla luonnonsuojelualueilla tehtäviin sellaisiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen.*

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta ei saa käyttää luonnonsuojelulain (1096/1996) 25 §:n nojalla alueen määräaikaisesta rauhoitamisesta tehdyn sopimuksen perusteella maksettaviin korvauksiin tai korvauksiin, joista mainitun lain 53 tai 55 §:ssä taikka muutoin erikseen säädetään, eikä myöskään korvauksiin, jotka perustuvat ennen mainittuja säännöksiä voimassa olleisiin vastaaviin säännöksiin.

Rahoitus myönnetään tukena.

7 §

7 §

Suunnitelma ja toteutusselvitys

Suunnitelma ja toteutusselvitys

Metsänuudistamiseen, terveyslannoitukseen, suometsän hoitoon, metsätien tekemiseen ja metsäluonnon hoitohankkeisiin

Metsänuudistamiseen, terveyslannoitukseen, suometsän hoitoon, metsätien tekemiseen ja metsäluonnon hoitohankkeisiin

myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä suunnitelma. Muiden 2 ja 3 luvussa tarkoitettujen tukien sekä juurikäävän torjunnan tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä toteutusselvitys.

myönnettävän tuen *sekä ympäristötuen myöntämisen* edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä suunnitelma. Muiden 2 ja 3 luvussa tarkoitettujen tukien sekä juurikäävän torjunnan tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä toteutusselvitys.

10 §

Nuoren metsän hoito

Tukea voidaan myöntää taimikon perkaukseen ja harvennukseen, *verhopuuston poistoon ja harvennukseen sekä nuoren kasvatusemetsän harvennukseen.*

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset puuston tiheyttä, keskipituutta ja läpimittaa koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea nuoren metsän hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä puuston tiheyttä, keskipituutta ja läpimittaa koskevista vaatimuksista, tehdyn nuoren metsän hoitotyön toteamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

10 §

Taimikon hoito

Tukea voidaan myöntää taimikon perkaukseen ja harvennukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset taimikon tiheyttä ja keskipituutta koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea taimikon hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä taimikon tiheyttä ja keskipituutta koskevista vaatimuksista, taimikon hoitotyön toteamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

10 a §

Nuoren kasvatusmetsän hoito

Tukea voidaan myöntää verhopuuston poistoon ja harvennukseen sekä nuoren kasvatusmetsän harvennukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset puuston tiheyttä ja läpimittaa koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea nuoren kasvatusmetsän hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa. Tukea ei kuitenkaan voida myöntää, jos kohteelle on tämän lain nojalla myönnetty tukea taimikon hoitoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä puuston tiheyttä ja läpimittaa koskevista vaatimuksista, tehdyn nuoren kasvatusmetsän hoitotyön toteamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädetystä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

15 §

Energiapuun haketus

Tukea voidaan myöntää sellaisen energiapuun haketukseen, jonka korjuuseen on myönnetty rahoitusta tämän lain mukaisesti. Lisäksi tukea voidaan myöntää, jos hakettava energiapuu on kaadettu tämän lain mukaisesti rahoitetun nuoren metsän hoitotyön yhteydessä.

15 §

Energiapuun haketus

Tukea voidaan myöntää sellaisen energiapuun haketukseen, jonka korjuuseen on myönnetty rahoitusta tämän lain mukaisesti. Lisäksi tukea voidaan myöntää, jos hakettava energiapuu on kaadettu tämän lain mukaisesti rahoitetun nuoren kasvatusmetsän hoitotyön yhteydessä.

7 luku

Tukeen liittyvät velvoitteet ja valvonta

7 luku

Tukeen liittyvät velvoitteet ja valvonta

29 a §

Velvollisuus sallia tien virkistyskäyttö

Maanomistaja, jolle on myönnetty tukea metsätien tekemiseen, on velvollinen sallimaan metsätien tai yksityistien virkistyskäytön maksutta. Käyttöä voidaan kuitenkin rajoittaa, jos se on tarpeen arkojen alueiden suojelemiseksi, tien turvallisen käytön varmistamiseksi tai sen varmistamiseksi, että tietä voidaan käyttää asianmukaisesti metsätalouden kuljetuksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu velvoite on voimassa 10 vuotta siitä, kun toimenpiteeseen myönnetty rahoitus on kokonaan maksettu.

34 §

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä

Tuki, joka tulee valtionavustuslain 20 §:n nojalla palauttaa, tulee maksaa takaisin metsäkeskukselle.

34 §

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä

Tuen palauttamisen ja takaisinperinnän perusteista säädetään valtionavustuslaissa. Tuki, joka tulee valtionavustuslain 20 §:n no-

jalla palauttaa, tulee maksaa takaisin metsäkeskukselle.

8 a luku

Vähämerkityksistä tukea koskevien valtiontukisääntöjen soveltaminen

37 a §

Vähämerkityksinen tuki

Vähämerkityksellisellä tuella tarkoitetaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 säännösten mukaisesti myönnettyä tukea.

Nuoren kasvatusmetsän hoitoon, energiapuun korjuuseen ja haketukseen sekä niihin liittyvään toteutus selvitykseen myönnettävä tuki myönnetään vähämerkityksisenä tukena.

37 b §

Vähämerkityksisen tuen myöntäminen

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, vähämerkityksisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija antaa metsäkeskukselle selvityksen hakijalle jo myönnetystä ja maksetusta vähämerkityksisestä tuesta ja että mainitun tuen yhteismäärä ei ylitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Vähämerkityksiseen tukeen ei sovelleta valtionavustuslain 6 §:n 1 momenttia.

37 c §

Vähämerkityksisen tuen takaisinperintä

Metsäkeskuksen on tehtävä Maaseutuvirastolle esitys nuoren kasvatusmetsän hoitoon, energiapuun korjuuseen tai haketukseen myönnetyn tuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee, että tuki on myönnetty 37 a §:n 1 momentissa mainitun asetuksen säännösten vastaisesti. Maaseutuviraston on tällöin määrättävä tuki takaisinperittäväksi.

42 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tällä lailla kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1094/1996) ja kiinteistön yhteisomistajien osallistumisesta metsätalouden rahoituslainsäädännössä tarkoitettuun toimenpiteeseen 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1349/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 11 § on kuitenkin voimassa kolme vuotta tämän lain voimaantulosta *lukien ja 19 a § 31 päivään joulukuuta 2008*. Mainituissa pykälissä tarkoitettuun rahoitukseen ja ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin asioihin sovelletaan tällä lailla kumottuja lakeja ja niiden nojalla annettuja säännöksiä.

Nuoren metsän hoitoon ei voi 10 §:n nojalla myöntää tukea, jos samalla kohteella on puuston kiertoaajan kuluessa rahoitettu kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukainen nuoren metsän hoitotyö.

42 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tällä lailla kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1094/1996) ja kiinteistön yhteisomistajien osallistumisesta metsätalouden rahoituslainsäädännössä tarkoitettuun toimenpiteeseen 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1349/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 11 § on kuitenkin voimassa kolme vuotta tämän lain voimaantulosta. *Viimeksi mainitussa laissa tarkoitettuun rahoitukseen ja ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin asioihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.*

Taimikon hoitoon ei myönnetä 10 §:n nojalla tukea, jos saman kohteen taimikon hoitoa on puuston kiertoaajan kuluessa rahoitettu kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) mukaisena nuoren metsän hoitotyönä. Nuoren kasvatusmetsän hoitoon ei myönnetä 10 a §:n nojalla tukea, jos saman kohteen nuoren kasvatusmetsän hoitoa on puuston kiertoaajan kuluessa rahoitettu edellä mainitun lain mukaisena nuoren metsän hoitotyönä.

Vähämerkityksinen tuki on myönnettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ja maksettava 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.